

தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை

1989 மே 3, புதன்கிழமை

சித்திரை 20, சுக்ல—திருவள்ளுவர் ஆண்டு 2029

சென்னை செயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டையிலுள்ள சட்ட மன்றப் பேரவை மண்டபத்தில் காலை 9-00 மணியளவில் மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் டாக்டர் மு. சாத்தையா என்கிற தமிழ்க்குடிமகன் அவர்கள் தலைமையில் பேரவை கூடியது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் :

“ பெரும்பொருளால் பெட்டக்க தாகி அருங்கேட்டால் ஆற்ற விளைவது நாடு.”

மிக்க பொருள்வளம் உடையதாய், எல்லோரும் விரும்பத் தக்கதாய், கேடு இல்லாததாய், மிகுதியாக விளைபொருள் தருவதே நாடாகும்.

[குறிப்பு : ஓர் உரையின் தொடக்கத்தில் (*) உடுக்குறி இடப் பெற்றிருந்தால் அவ்வுரை உறுப்பினரால் சரி பார்க்கப் பெற்றது என்பதைக் குறிக்கும்.]

1. தகவல் கோரல்.

மே தினத்தன்று கடலூருக்குக் வன்னியர் தொழிற்சங்க ஊர்வலத் தின்போது ஏற்பட்ட அசம்பாவிதங்களையொட்டி நடைபெற்ற துப்பாக்கிச் சூடு.

*திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இன்றைக்கு வினா நேரம் இல்லை என்பது உங்களுக்குத் தெரியும். இருந்தாலும் தாங்கள் கொடுத்திருக்கின்ற ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்தைப் போல் 2, 3 பேர்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். நேற்றே அப்பொருள்பற்றி இந்த அவையில் விவாதிக்கப்பட்டு, நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நேற்றைக்கு ஒரு ஒழுங்குப் பிரச்சினை மூலமாக இந்தப் பிரச்சினை எழுப்பப்பட்டிருக்கிறது. இன்றைக்கும் நான் கொடுத்திருப்பது துப்பாக்கிச் சூடு ஏற்பட்டிருப்பதையொட்டிய ஒத்திவைப்புத் தீர்மானமாகும். மிக முக்கியமான பிரச்சினை. துப்பாக்கிச் சூட்டைவிட பதட்ட நிலையை ஏற்படுத்தக்கூடிய பிரச்சினை வேறு எதுவும் இருக்க முடியாது. மிக முக்கியமான பிரச்சினை ஒத்திவைப்பு

[திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு]

[1989 மே 3]

பிரச்சினை. அதற்கு முதலமைச்சர் அவர்கள் அநேகமாக பதிலைப் பெற்றுத் தயாராகத்தான் இருப்பார்கள். எனவே அதை உடனடியாக எடுப்பதுதான் நியாயமானதாக இருக்கும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் என்ற முறையில் நான் இப்போது அனுமதிக்கவில்லை. வேண்டுமானால் ஒன்றிரண்டு வரிகள் நீங்கள் அவற்றைப் பற்றி எடுத்துச் சொல்வதற்கு நான் அனுமதிக்கிறேன். (குறுக்கீடு).

திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு : நான் முடித்து விடுகிறேன். நீங்கள் பிறகு பேசுங்கள். ஏன் என்னுடன் சண்டைக்கு வருகிறீர்கள் ?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அவர் உங்கள்கூடச் சண்டைக்கு வந்தால் என்னவாகும் ? (கிரிப்பு).

திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு : அவர் பெரியவர். மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மே தின நாள் அன்று 1 ஆம் தேதி வன்னியர் சங்கத் தலைவர் டாக்டர் ராமதாஸ் அவர்கள் தந்தை பெரியார் போக்குவரத்துக் கழகத்திலே பாட்டாளி தொழிற்சங்கத் துவக்க விழா என்று சொல்லி, தொழிற்சங்கத் துவக்க விழாவிற்கு தேதி கொடுத்துவிட்டு, கொடியேற்றி வைத்துவிட்டு, அவர் சென்றதற்குப் பின்னர் தொழிலாளர் தினத்தன்று அங்கே கூடி இருந்த தொழிலாளர்கள் மேல் காவல் துறையினர் புகுந்து லத்தி சார்ஜ் நடத்தி, நூற்றுக்கும் மேற்பட்டவர்கள் காயமுற்று இருக்கிறார்கள். அதைக் கண்டிக்கிற விதத்தில், அடுத்த நாள், 2 ஆம் தேதி கடலூர்—பரங்கிப்பேட்டை சாலையிலுள்ள புதுச்சத்திரம் என்ற இடத்திலே அந்தப் பகுதியிலுள்ள பொதுமக்கள் ஒன்று திரண்டு, சுமார் ஆயிரம் பேர் பஸ் மறியலில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். அங்கேயும் திடீரென்று காவல்துறையினர் தோன்றி எந்தவிதமான முன்னெச்சரிக்கையும், 'வார்னிங்' இல்லாமல் நேரடியாக துப்பாக்கிப் பிரயோகம் நடத்தியிருக்கின்ற காரணத்தால், அந்த இடத்திலேயே ராஜேந்திரன் என்ற வாலிபர் குண்டடி பட்டு, 'ஆன் தி ஸ்பாட்' மரணமடைந்திருக்கிறார். பல பேர் துப்பாக்கிக் குண்டுகளால் மிக பயங்கரமாகக் காயமுற்று மருத்துவமனையில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். மருத்துவமனைக்குக் கொண்டு வந்ததற்குப் பின்னர் மருத்துவமனையில் ஒருவர் இறந்துபோயிருக்கிறார் என்ற தகவல் கிடைத்திருக்கிறது. இன்னும் சில பேருடைய உயிர் ஊசலாடிச் கொண்டிருக்கிற நிலையில் படுகாயத்தோடு, மருத்துவமனையில் இருப்பதாகப் பத்திரிகைகளிலிருந்தும் மற்ற வகைகளிலிருந்தும் செய்திகள் கிட்டியிருக்கின்றன.

1989 மே 3]

[திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு]

தொழிலாளர்களுக்கு முதலமைச்சர் அவர்கள் தொழிலாளர் தினத்தன்று பலவற்றை அறிவித்திருக்கிறார்கள். அதே நேரத்தில் தொழிலாளர்கள் ஒன்றுகூடி கொடியேற்றுகிறபோது அமைதியாக இருந்த குழந்தை—எனக்குச் சொல்லப்பட்ட தகவலை நான் தருகிறேன். முதலமைச்சர் அவர்களுக்கும் காவல்துறையினர் தந்திருப்பார்கள். முதலிலே வன்னியர் சங்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள், தொழிற்சங்கத்தைச் சார்ந்தவர்கள் எந்த வன்முறையிலும் ஈடுபடாமல் வெறும் கொடியேற்றிவிட்டு அமைதியாக ஊர்வலம் வந்து, பொதுக்கூட்டம் நடப்பதாக இருந்து இருக்கின்றது. ஆனால் ஊர்வலம் வருகிற பாதையில், அதற்கு முன்னாலேயே, கூட்டம் வரக் கூடாது என்ற நோக்கத்தோடு அது மறிகசப்பட்டு, தடுக்கப்பட்டு, பேருந்துகள் எல்லாம் வழியிலேயே மறிக்கப்பட்டிருப்பதாக செய்திகள். ஊர்வலம் சென்றபோது காவல்துறையினர் அங்கே புகுந்து சிலபேரைத் தாக்கி, அதனால்தான் இந்த அசம்பாவிதங்கள் எல்லாம் நடந்திருக்கின்றன. அதற்குப் பின்னாலே பொதுக்கூட்டம் கூட நடந்து, பொதுக்கூட்டத்தை 1/2 மணி நேரத்திலே டாக்டர் ராமதாஸ் அவர்கள் முடித்து விட்டுச் சென்றிருக்கிறார்கள்.

அடுத்த நாள் அதைக் கண்டிக்கிற விதத்திலே நடவடிக் கயில் ஈடுபட்டபோது அமைதியாக, சுமுகமாகப் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்குப் பதிலாக உடனடியாக துப்பாக்கிப் பிரயோகம் நடத்தியது மிகவும் கண்டனத்திற்குரிய ஒன்றாகும். மனித உயிர் அவ்வளவு மலிவானது அல்ல. எப்படியோ திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கும் வன்னியர் சங்கத்திற்கும் இடையே ஒரு கசப்பு உணர்ச்சி தொடர்ந்து பல நாட்களாக இருந்து வருகிறது. அவர்களோடு சுமரசம் செய்து அவர்களுடைய பிரச்சினைக்கு தீர்வு கண்டு இருக்க வேண்டுமே தவிர துப்பாக்கிக் குண்டுகளால் பரிகாரம் காண முடியாது. எனவே இந்தத் துப்பாக்கிச் சூட்டை நாங்கள் அலனத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பிலே வன்மையாகக் கண்டிக்கிறோம். அதுவும் பொதுமக்கள் மேலே இந்தத் துப்பாக்கிச் சூடு நடத்தப்பட்டிருக்கிறது.

சட்டம் ஒழுங்கு மாறுபடுகிறபோது நடவடிக்கை எடுத்து சட்டம் ஒழுங்கைக் காப்பாற்றுவது என்பது ஒரு பக்கம். ஆனால் எடுத்த உடனேயே துப்பாக்கிக் குண்டுகளினால் சட்டம் ஒழுங்கை நிலை நிறுத்த அரசு முயற்சிக்கக் கூடாது என்ற விதத்திலே அனைத்திந்திய அண்ணா தி.மு.க.வின் கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லி அதைக் கண்டிப்பதற்காகத் தான் இந்த ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் கொடுத்திருக்கிறோம். அவையை ஒத்தி வைத்து விவாதிக்க வேண்டுமென்று கேட்டோம். அதற்குத் தாங்கள் அனுமதிக்கவில்லை என்றாலும் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் அதற்கான பதிலைத் தந்து இனிமேலாவது வருகிற காலங்களிலே இது போன்ற அசம்பாவிதங்கள், துப்பாக்கிச் சூடுகள் நடைபெறா

[திரு. எஸ். திருநாவுச்சரசு]

[1989 மே 5]

வண்ணம்—உங்கள் ஆட்சி வந்ததற்குப் பின்னாலே 3 மாதங்களுக்குள்ளாகவே 2, 3 இடங்களிலே இப்படி நடந்திருக்கிறது. சென்ற ஆண்டு அறிக்கையிலே கூட போலீஸ் மானியத்திலே 8 இடங்களிலே துப்பாக்கிச் சூடு. ஆனால் இந்த ஆண்டு, 2, 3 துப்பாக்கிச் சூடு இதுவரையிலும் நடந்துவிட்டது. காவல் துறையினர் அவசரப்பட்டாலும் சரி, ஆத்திரப்பட்டாலும் சரி—முதலமைச்சர் அவர்கள் எச்சரிக்கை செய்து துப்பாக்கிச் சூடுகள் இனிமேல் நடைபெறாத அளவுக்கு இந்த அரசு பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று நான் அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பிலே என்னுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவித்து பொதுமக்கள் மேலே, அது எந்தச் சங்கமாக இருந்தாலும், பிரிவாக இருந்தாலும், அந்தப் பிரிவுகள் அவர்களுடைய உரிமைகளுக்காக, கடமைகளுக்காகப் போராடுகிற போது பேச்சு வார்த்தை மூலமாகத் தான் எல்லாப் பிரச்சினைகளையும் தீர்க்க வேண்டுமே தவிர, வன்முறை மூலமாகவோ, துப்பாக்கிச் சூடுகள் மூலமாகவோ தீர்வு காண முயலக்கூடாது. எனவே அதை அனைத்திந்திய அண்ணா தி.மு.க.வின் சார்பிலே நான் வன்மையாக ஆட்சேபித்து, கண்டித்து இனிமேல் இது போன்ற அசம்பாவிதங்கள் நடைபெறாது இருக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டு, மருத்துவமனையில் இருப்பவர்களுக்குத் தீவிர சிகிச்சை அளிக்க வேண்டுமென்றும், இடையொட்டி கைது செய்திருப்பவர்களை விடுதலை செய்ய வேண்டுமென்றும் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீட்சிதர் : மாண்புமிகு சபாநாயகர் அவர்களே, நான் கூட ஒரு ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் கொடுத்திருக்கிறேன். ஆனால் நேற்று முதலமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்த பதிலுக்கு அப்புறமும் வன்முறை இன்னும் அங்கே ஜாஸ்தியாகிக் கொண்டே போய்க்கொண்டிருக்கிறது. போக்கு வரத்துக்கு எந்தவிதமான வசதியும் இல்லை. பாதுகாப்பும் சரியான முறையில் கொடுக்க முடியவில்லை. கொடுத்தாலும் சரியான முறையில் நடவடிக்கை எடுக்க முடியவில்லை. எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவர் சொன்னார். அந்த வன்னியர் போராட்டத்தில், வன்னியருக்கும், இந்த தி.மு.க. அரசுக்கும் ஏதோ பிடிக்கவில்லை என்பது போலச் சொன்னார்கள். இந்தப் போராட்டம் கவர்னர் ஆட்சியிலேயும் நடந்தது, அதற்கு முன்னாலே எம். ஜி. ஆர். ஆட்சியிலேயும் அவர்கள் தொடர்ந்து போராடி வந்தார்கள். இன்றைக்கும் அது தொடர்ந்து வருகிறது என்று தான் சொல்லிடுக்க வேண்டும். இன்றைக்குத்தான் இருப்பது போல் சொன்னதை நான் மறுக்கிறேன். ஆகையினால் வன்னியருக்கும், தி.மு.க.வுக்கும் ஏதோ விரோதம் என்று சொல்வது சரியல்ல. தற்போது 24 சீட்டிலே 23 சீட்டுதான்.

1989 மே 3]

திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் பதிவை எதிர்பார்ப்பது மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களிடத்திலேயிருந்து தான். என்னைப் போன்ற இன்னொரு கட்சியான, தோழமைக் கட்சியாக இருப்பவர்களிடத்திலிருந்து அல்ல என்பது ஒன்று. இரண்டாவது, இந்தப் போராட்டம் இப்போதுதான் ஆரம்பித்தது என்று சொல்லவில்லை. எப்படியோ தொடர்ச்சியாக ஒரு கட்டி உணர்ச்சி இருக்கிறது. அதை மாற்ற முயற்சிக்க வேண்டும் என்ற அடிப்படையிலேயே அந்தக் கருத்தைச் சொன்னேன்.

திரு. ஓம். வெங்கடேஸ்வர தீட்சிதர் : அவர் எனக்கு வேண்டுமானால் பதில் சொல்லட்டும். நான் அவர் சொன்னதற்குப் பதில் சொன்னேன். அது தப்பாக இருந்தால் சொல்லச் சொல்லுங்கள். இந்தப் போராட்டம் இன்றைக்கு ஏற்பட்டது அல்ல என்பதற்காகச் சொன்னேனே தவிர வேறு ஒன்றும் அல்ல. மறுபடியும் இன்றைக்கு பந்த் ஏற்படுத்தி ஜனங்களிடையே தொந்தரவை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். எங்கள் திருச்சி ஜில்லாவிலே அரியலூர், மீன்சுருட்டி, ஜெயங்கொண்டம் வரையில் இருக்கிற வட்டாரம், வன்னியர் ஏரியா பூராவிலுமே ஒரு பதட்ட நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அந்த இடங்களுக்கு பஸ் போக்குவரத்து இல்லை. என்னிடத்திலே 10 பேர் கெஸ்ட்டாக வந்தார்கள். அவர்கள் இன்றைக்குக் கிளம்ப வேண்டுமென்று பார்த்தால் பஸ் இல்லை. மதியல் என்று சொல்லிவிட்டார்கள். ரயிலைப் பார்த்தால் அதுவும் பயமாக இருக்கிறது. இதற்கெல்லாம் ஒரு முடிவு ஏற்படுத்துவதற்கு ஒரு சமாதான முறையில் வந்தால் நேரிடையாக எல்லோரும் ஒத்துக்கொள்கிறோம். எல்லோரும் உட்கார்ந்து கூட பேசத் தயாராக இருக்கிறோம். அதை எப்படியாவது சுருக்கமாக இன்றைக்குள் தீர்த்துவிட்டால் தான் ஜனங்களுக்கு நல்லபடியாக இருக்கும். ஒரு நெருக்கடியான பதட்ட நிலை இல்லாமல் இருக்கும். அதற்குப் பதில் சொல்லும் படியாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். (குறுக்கீடு).

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : என்னிடத்திலே ஏற்கெனவே இசைவு பெற்றவர்கள் தான் பேசுகிறார்கள் என்பதை மற்றவர்கள் உணர வேண்டும்.

திரு. கே. ரமணி : தலைவர் அவர்களே, நாங்கள் ஏற்கெனவே இது பற்றி ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் கொடுத்ததை இன்றைக்கு எடுக்கவில்லை என்று சொன்னீர்கள். இப்போது நீங்களே கொண்டு வந்திருப்பதால் நாங்கள் அதைப்பற்றி சில விவரங்கள் சொல்லும்படியாக வந்திருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட அபாயம் ஏற்படும் என்கிற ஒரு அச்சம், அந்த மாதிரி சூழ்நிலை, ஒரு சிச்சவேஷன் உருவாகி இருக்கிறது என்பது குறித்து எங்களுக்கு பல இடங்களிலிருந்து ரிப்போர்ட் வந்திருக்கிறது. எங்களுடைய கட்சிக்கு அந்த விவரங்கள் வந்திருக்கின்றன.

[திரு. கே. ரமணி]

[1989 மே]

மே தினம் உலகம் முழுவதும் நடத்தப்படுகிற பாட்டாளி மக்களுடைய ஒரு தினம். அன்றைய தினம் ஊர்வலம் நடத்தியிருக்கக்கூடிய இடங்களிலே, அந்த ஊர்வலம் நடக்கும்போது எந்தவிதமான அசம்பாவிதங்களும் ஏற்படக்கூடாது என்று அனைத்துக் கட்சிகளும், தொழிற்சங்கங்களும் கவனமாக இருந்து பிரம்மாண்டமான இயக்கமாக தமிழகம் முழுவதும் நடந்திருக்கிறது.

(முற்பகல் 9-10)

அதிலே எல்லோரும் பங்கு எடுத்திருக்கிறோம் அமைச்சர்களிலிருந்து இந்த அவையினுடைய உறுப்பினரிலிருந்து, தொழிற்சங்கத் தலைவர்கள் அத்தனை பேரும் பங்கு எடுத்திருக்கிறோம். எந்த இடத்திலும் வன்முறை தலைதூக்கவில்லை. எவ்வளவோ வித்தியாசங்கள் இருந்தும், தனித்தனியாக இருந்து நடத்திடும் கூட வன்முறை தலைதூக்கவில்லை. ஆனால் வன்னியர்கள் தொழிலாளர் சங்கங்களை வைத்திருக்கிறார்களா? இருக்கலாம். ஆனால் அவர்களுடைய கோரிக்கைகளுக்கு இந்த மே தினத்தன்று அவர்கள் ஊர்வலம் நடத்தும் போது அங்கே போய்க் கொண்டிருந்த பஸ்களில் இருக்கக்கூடிய பிரயாணிகள் நமக்கு விரோதிகளா? அவர்களுக்கும் இதற்கும் என்ன சம்பந்தம் இருக்கிறது? அந்த பஸ்ஸிலே பயணம் பண்ணிக்கொண்டு இருக்கக்கூடிய பயணிகள் நூற்றுக்கணக்கான ஆண்களும், பெண்களும்—ஊர்வலம் வந்த போது தனியாக ஓரத்திலே நிறுத்தி வைக்கப்பட்டு இருந்த அந்த டஜன் கணக்கான பஸ்களை அடித்து உடைத்து இருக்கிறார்கள். அது எப்படி சமாதானம் ஆகும்? அது எப்படி? இடம் ஒதுக்கியிருக்கிறது. இது நடந்திருக்கிறது. நமது மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. இராசமாணிக்கம் அவர்கள்—ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்—நேற்றையதினம் நமது சபாநாயகர் அறையிலே வந்து அவருக்கு ஏற்பட்டிருக்கும்படியான சங்கடத்தைச் சொன்னார். கொஞ்சம் ஏமாந்திருந்தால் அவர் நேற்றைய தினம் உயிர் பிழைத்து இருக்க மாட்டார். சாம்பலாகியிருப்பார். அவர் ஏறிச்சென்ற பஸ்ஸை நிறுத்தி அந்த பஸ்ஸுக்குள்ளே பெட்ரோலை ஊற்றி அதில் நெருப்பு வைத்து இருக்கிறார்கள். வெளியிலிருந்து 100, 150 பேர்கள் முழுக்கால் சட்டை போட்டுக் கொண்டு, தலையிலே துண்டு கட்டிக் கொண்டு, அடையாளம் தெரியாத முறையில் அவர்கள் சட்டை போட்டுக்கொண்டு வந்து, யார் அடிக்கிறார்கள் என்று தெரியாத வண்ணம் அடித்து கண்ணாடி முழுவதும் நொறுங்கி, அந்த ஜனங்கள் பயந்து போய் உள்ளே இருக்கின்ற சமயத்தில் பெட்ரோல் ஊற்றி நெருப்பு வைத்திருக்கிறார்கள். இது என்ன ஜனநாயகம்? என்ன பிரச்சினை இதிலே தீரும்? இதிலே பிரச்சினை தீராது. வன்னியர் சம்பந்தப்பட்ட அவர்களுடைய நியாயமான பிரச்சினை தீர்க்கப்பட வேண்டும் என்பதில் நமக்கு இரண்டு அபிப்பிராயம்

1989 மே 3]

[திரு. கே. ரமணி]

கிடையாது. அதைத்தான் முதலமைச்சர் அவர்கள் நமக்கு எடுத்துச் சொல்லும்போது சொன்னார்—இப்போது நாங்கள் கொடுத்திருக்கும்படியான இந்த முடிவு மட்டும் அல்ல, இதை அமலுக்குக் கொண்டு வரும் போது நடைமுறையில் என்ன அனுபவம் கிடைக்கின்றது. அதை கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டு திருத்திக்கொள்வதற்குத் தயாராக இருக்கிறோம்—என்று சொல்லியிருக்கிறார். அப்படிப்பட்ட நிலைமையில் இந்த நடவடிக்கை எப்படிச் சரியாகும்? அந்தக் காரியத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு இப்படி ஒரு போர் வடிவம், ஒரு போராட்ட வடிவம், *a form of struggle*. இந்தமாதிரி கையாள முடியுமா? எப்படிக் கையாள முடியும்? அதற்குப் பிறகு அந்த பஸ் எரிய ஆரம்பித்தது. அதில் இருக்கின்ற பிரயாணிகள் முழுவதும் எரிந்து சாம்பலாகியிருப்பார்கள். அவர்கள் எப்படித் தப்பித்தார்கள்? அந்த விஷயத்தை அவர் சொன்னார். ஒரு பஸ்ஸுக்குப் பின்னால் இன்னொரு பஸ் வருகிறது. அதை அடிப்பதற்கு பலாத்கார கூட்டம் இதை விட்டு விட்டு அங்கே ஓடியவுடனே எரிந்துகொண்டிருந்த நெருப்பிலிருந்து இந்த ஜனங்கள் குதித்து வெளியே வந்து அதிலிருந்து தப்பியிருக்கிறார்கள். 4, 5 பஸ்கள் தீக்கிரையாகியிருக்கின்றன. டஜன் கணக்கான பஸ்கள் அடித்து உடைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இது ஒரு பக்கம். இது திட்டமிட்டே செய்யப்பட்ட அடிப்படையில்தானே. இதிலே ஒன்றும் சாட்சியமே தேவையில்லை. அந்த இயக்கத்தினுடைய மாபெரும் தலைவர் டாக்டர் ராமதாஸ் அவர்கள் வெளியிட்ட அறிக்கையைப் பற்றித்தான் நான் இங்கே குறிப்பிட்டேன். அதிலே தெளிவாக விவரம் இருக்கிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அருள்கூர்ந்து சுருக்கமாக முடிக்க வேண்டுகிறேன்.

திரு. கே. ரமணி : உயிர் போய்க் கொண்டிருக்கிறது. எந்த உயிரானாலும் மனித உயிர். இட் ஈஸ் ப்ரஷஷியஸ். அதை நாம் திரும்பப் பெற முடியாது. அதனால்தான் சொன்னேன். இல்லை யென்றால் சொல்ல மாட்டேன். அப்படிப்பட்ட முறையில் அவர் வெளியிட்ட அறிக்கை இருக்கிறதே அது வெறும் வாய்ச் சொல் மட்டும் அல்ல. ஏன் கத்தி வைத்திருக்கவில்லை? ஏன் தடிவைத்து இருக்கவில்லை என்று கேட்கிறார். அப்படி சொல்லக்கூடிய வார்த்தையை நிறைவேற்றுவதற்கு கத்தியும், தடியும் பலாத்காரமாக அதனுடைய வடிவங்களாக ஆக்கி அதை உபயோகப்படுத்துங்கள், அதிலே எந்த ஜனங்கள் உயிர் போய்விட்டாலும் அதைப்பற்றிக் கவலை இல்லை. எத்தனை சொத்துக்கள் அழிக்கப்பட்டாலும் அதைப்பற்றிக் கவலை இல்லை என்று சொல்லக்கூடிய நிலைமை நடைபெற்று இருக்கிறது. சமாதானத்தை, உலக சமாதானத்தை வேண்டி, உலக யுத்தத்தை எதிர்த்து நிற்கக்கூடிய மக்களுடைய மேன்மையான வாழ்க்கை, உழைப்பாளி

[திரு. கே. ரமணி]

[1989 மே 3]

வர்க்கம் சுரண்டலிலிருந்து விடுதலை பெறுவதற்கான கோஷங்களை வைத்து இயக்கம் நடத்துகின்ற அன்றைக்கு இந்த நிலைமை நடக்கிறது என்று சொன்னால் இது பொறுக்க முடியாத ஒரு நிலைமை. ஆகவே இந்த நிலைமை வளரும். அதனால் தான் அன்றைக்கு இந்தப் பிரச்சினையைக் கிளப்பினேன். எந்த விதத்திலும் வன்னியர் சங்கத்தினுடைய கோரிக்கையை நிறைவேற்றுவதற்கு இந்த வடிவங்கள் ஒத்துவராது. இது அநேக சகோதர ஜனங்களை கலகத்திற்கும், சண்டைக்கும் இரையாக்கும். அவர்கள் உயிர் நீக்கும்படியான நிலைமையும் ஏற்படலாம். அந்த அபாயம். அதோடு துப்பாக்கிப் பிரயோகங்களை உபயோகப்படுத்தி அதிலும் பல பேருடைய உயிர் போகக்கூடிய நிலைமை ஏற்படலாம். அதனுடைய தோற்றுவாய், ஆரம்பம் என்கிருந்து என்று, சபாநாயகர் அவர்களே, நாம் கவனிக்க வேண்டியிருக்கிறது. இந்த நிலைமை நீடிக்கக் கூடாது. உடனடியாக இதன் பேரில் அவர்களுடைய குறைகளை அவர்கள் நேரில் வந்துபேசட்டும். இது பேசுவதற்கு இருக்கிற விஷயமே தவிர, இது தாக்குவதற்கு இருக்கிற விஷயம் அல்ல. இது யுத்தப் பிரகடனம் அல்ல. இது சமாதானமாகத் தீர்க்க வேண்டிய கொள்கைப் பிரகடனமாக இருக்கட்டும். அப்படி வந்து, அரசிடத்திலே பேசி சமாதானமாக அதைச் செய்ய வேண்டும். அதற்கு நமது முதலமைச்சர் அவர்களும், நாம் எல்லோரும் அதற்கு உதவி செய்யலாம். அந்த முறையில் முதலமைச்சர் அவர்கள் அரசாங்கத்தின் சார்பில் அவர்களோடு பேசி, இதற்கு முடிவு காண வேண்டும். இதைச் சொல்லும்போது, எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டும், பொது ஜனங்களில் ஒரு உயிருக்குக் கூட அபாயம் ஏற்படக் கூடாது. போக்குவரத்தை அடித்து உடைக்கக் கூடாது. போக்குவரத்து நிறுத்தப்படக் கூடாது. ஏற்கெனவே நடந்த அனுபவம் இருக்கிறது. (மணியடிக்கப்பெற்றது). முடித்து விடுகிறேன். அந்த அனுபவத்தையும் கணக்கில் எடுத்துக் கொண்டு ஒரு சமாதானமான பேச்சு வார்த்தையின் மூலமாக இது நடக்க வேண்டும். பலாத்கார கோஷங்களை அமல்படுத்துவதற்கு எக்காரணத்தைக் கொண்டும் அனுமதிக்கக்கூடாது என்ற உறுதியை வைத்துக் கொண்டே இந்தப் பேச்சு வார்த்தையை நடத்தி முடிவு காண வேண்டும் என்று கோருகின்றேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அடுத்து, திரு. கோ. பூவராகன். (குறுக்கீடு) இது விவாதம் இல்லையே; அவர்கள் ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் கொடுத்தார்கள். (குறுக்கீடு) இது விவாதம் என்றால் இங்கே ரொம்பப் பேர் கை தூக்குகிறார்கள், எப்போது நடத்தி முடிக்க முடியும்? இது என்ன மரபு? நீங்கள் வேறு வாய்ப்பு வரும்போது பேசுங்கள்.

1989 மே 3]

*திரு. கோ. பூவராகன்: மாண்புமிகு சட்டப் பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நேற்று என்னுடைய மாவட்டத்தில் நடந்த நிகழ்வினைக் குறித்து ஒரு ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று தங்களிடம் கேட்டு இருக்கின்றேன். நேற்றைய தினமும், நேற்றைய முன் தினமும் இரவு நேரங்களில் நடந்த நிகழ்ச்சி, ஒரு துப்பாக்கிச் சூடு ஏற்பட்டது. அதன் விளைவாக இன்றையதினம் தென்னாற்காடு மாவட்டம் முழுமைக்கும் கடையடைப்பு; போக்குவரத்து பாதிப்பு. இதிலே இன்றையதினம் ஏதோ ஒரு சமுதாயப் பிரச்சினைக்காக ஒரே சமூகத்தவர் ஏற்படுத்தியிருக்கின்ற பிரச்சினை மட்டும் அல்ல. சில அரசியல் கட்சிகள் உள்ளே புகுந்து ஆளுகின்ற கட்சிக்கு ஒரு தொல்லை கொடுக்க வேண்டும் என்று செய்கிறார்கள். குறிப்பாக எதை வைத்து நான் சொல்கிறேன் என்று சொன்னால், அவர்கள் மே தினம் கொண்டாடுகிறார்கள். மே தினத்திற்கு வருகின்றவர்கள் பல பகுதிகளிலிருந்து வந்திருக்கின்றார்கள். ஒரு குறிப்பிட்ட பகுதியிலிருந்து வந்திருக்கிறவர்கள் மட்டும் வன்முறைச் செயலிலே ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். ஊர்வலம் நடைபெறாத பாதைகளிலே கூட பஸ்களை மறித்துக் கொடுத்திருக்கின்ற நிலை ஏற்பட்டிருக்கின்றது.

இதிலே சம்பந்தப்பட்டவர்கள் தான் செய்து இருக்கிறார்களா என்பது தெரியவில்லை. மேற்கொண்டு சில அரசியல் கட்சிகள் இந்தச் சமயத்தைப் பயன்படுத்தி, ஆளுகின்ற கட்சிக்கு ஏதாவது ஒரு தொல்லை கொடுத்து, மேலும் அவர்கள் கொடுத்திருக்கின்ற அந்த இருபது சதவிகிதத்தை எடுத்து விடுவதற்கோ, அது நடைபெறாமல் தடை பெறுவதற்கோ, மேலும் கொடுக்காமல் தடை விதிப்பதற்கோ ஒரு முயற்சி நடைபெறுவதாக நான் அறிகின்றேன். ஏதோ மறைமுகமாக அவர்களுக்கு அனுசரணையாக நடப்பது போன்று அறிவித்து இடையிலே குறுக்கே புகுந்து நல்ல நிலை, சூழ்நிலை ஏற்படுத்த முடியாத ஒரு நிலையை ஏற்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். முதலமைச்சர் அவர்கள், அவர்களை அழைத்துப் பேசுவதற்குத் தயாராக இருக்கிறார்கள், நான் அறிந்த அளவிலே. என்ன அவர்களுக்குக் குறை இருக்கிறது என்பதைக் கண்டு, அதைப் போக்குவதாகக் கூட இந்த மன்றத்திலே தெளிவாக எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அப்படியிருக்கின்றபோது, அந்தச் சங்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் வெளிப்படையாக இவ்வாறு எல்லோருக்கும் தொல்லை கொடுக்கக் கூடிய ஒரு சூழ்நிலையில் ஈடுபட்டு இருப்பது நமக்கு எல்லோருக்கும் வருத்தத்தைக் கொடுக்கின்றது. நமது மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ரமணி அவர்கள் சொன்னது போல, முதல்வர் அவர்கள் இந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்கு, எந்த நேரத்திலும் சம்பந்தப்பட்டவர்களை அழைத்துப் பேசுவதற்குத் தயாராக இருக்கிறார்கள் என்பதை நான் அறிவேன். இடையிலே இருக்கிறவர்கள் இதுமாதிரி சமாதானத்திற்கு நீங்கள் போக

ரு. கோ. பூவராகன்]

[1989 செப் 3]

வேண்டாம், இதை அப்படிச் செய்தால் நல்லது, இப்படிச் செய்தால் நல்லது என்று சொல்கிற போக்கிலே இன்றையதினம் இருப்பதை நாம் பார்க்க முடியும். குறிப்பாக, நம்முடைய எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவர் அவர்கள் குறிப்பிடுகின்ற போது, ஏற்கெனவே நிரந்தரமாக ஒரு சமூகத்திற்கும், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கும் பகை இருப்பது போன்று அவர்கள் வெளிப்படையாகச் சொல்லியிருப்பது, அது ஏதோ மனதிலே இருப்பதைத் தவறி அவர்கள் சொல்லி விட்டார்கள் என்ற நிலைக்குத் தான் வருகிறது. அவ்வாறு உற்சாகப்படுத்துவது, தனிப்பட்ட முறையிலே ஒரு சமூகத்திற்கும், ஆளுகின்ற கட்சிக்கும் விரோதம் இருக்கிறது என்பதை உறுப்பினர் அவர்கள் இந்த அவையிலே சொல்லியிருப்பது வெளியிலே இருக்கின்ற மக்களுக்குத் தவறான ஒரு எண்ணத்தைக் கொடுக்கக் கூடிய ஒரு சூழ்நிலை ஏற்பட்டு விடும். அதைத் தவிர்க்க வேண்டும் என்று இந்தச் சமயத்திலே நான் சொல்லிக் கொள்வேன். அது மட்டுமல்ல. (குறுக்கீடு) எல்லோருக்கும், இதிலே குறிப்பாக (குறுக்கீடு)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அவர் முடிக்கட்டும், முடித்தவுடன் சொல்லலாம். (குறுக்கீடு).

THIRU G. BHOOVARAGAN : I am not yielding. (Interruption) Whatever you want to say, you can say afterwards. (Interruption)

(முற்பகல் 9-20)

திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஏதோ துப்பாக்கிச் சூடு சம்பவம் நடைபெற்று இருக்கிறது. அதை அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்து ஒரு அமைதியை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்பதற்காக இந்தப் பிரச்சினையை எழுப்பினோம். மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் பேசுகிறபோது தன் விருப்பம் போல் பேசட்டும். அதைப் பற்றி பிரச்சினை இல்லை. நான் ஏதோ மனதிலே வைத்துக் கொண்டு பேசுவதாக அவர் களங்கம் கற்பித்துப் பேசுகிறார். அவர் தான் எப்படி பேசுவது என்று தெரியாமல் தடுமாறுகிறார். மனதில் ஏதோ வைத்துக் கொண்டு அந்தப் பக்கமும் திருப்திப் படுத்த வேண்டும், இந்தப் பக்கமும் திருப்திப்படுத்த வேண்டும், ஆளுங்கட்சியையும் திருப்தி செய்ய வேண்டும், முதலமைச்சரையும் திருப்தி செய்ய வேண்டும். தன்னுடைய சமுதாயத்தையும் திருப்தி செய்ய வேண்டும் என்று அதற்காக இரட்டை நிலையில் அவர்தான் பேசுகிறாரே தவிர நான் பேசவில்லை. நான் உண்மையான பிரச்சினையை எடுத்துச் சொன்னேன். பரிகாரம் காண வேண்டும் என்பதற்காக முதலமைச்சரின் கவனத்திற்குப் கொண்டு வந்தேன். இப்படி களங்கம் கற்பித்துப் பேசுவதை நீங்கள் அனுமதிக்கக்கூடாது. அவர் ஏற்கெனவே பேசுகிறபோதே சொன்

1989 ம 3] | எஸ். திருநாவுக்கரசு]

னார்.—நான் ஏற்கெனவே சொன்னது, நடந்ததைச் சொன்னேன். 1987 இல் இந்த மாதிரி ஒரு சம்பவம்—திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கும் வன்னிய சங்கத்திற்கும் ஒரு தகராறு நடந்தது, பிரச்சினை இருந்து கொண்டே இருக்கிறது, மாறி மாறி அறிக்கைகள் எல்லாம் வந்து கொண்டே இருக்கின்றன என்று நடந்த சம்பவத்தைப் பற்றிச் சொன்னேன், இல்லாததை சொல்லவில்லை, நடந்ததைச் சொன்னேன். அந்தப் பிரச்சினையை தீர்க்கவேண்டும் என்ற முறையில் நான் சொன்னேன். அவர் எதிர்க் கட்சியினர் தூண்டினார்கள் என்ற முறையில் முதலில் சொன்னார். நான் அப்போதே அப்ஜெக்ஷன் சொல்லலாம் என்று பார்த்தேன், சரி வேண்டாம் என்று விட்டு விட்டேன். அதற்குமேல் இன்னும் தொடர்ந்து கொண்டே போய் மேலும் மோட்டிவ் கற்பித்துப் பேசுவது நல்லது அல்ல. அவற்றைத் தயவு செய்து நீங்கள் நிறுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அருள்கூர்ந்து நான் உங்களுக்குத் தருகிற வாய்ப்பைப் பயன்படுத்திக் கருத்துக்களை வரம்பு மீறாமல் எடுத்துச் சொன்னால் மட்டும் தங்களை நான் தொடர்ந்து அனுமதிக்க முடியும். திரு. திருநாவுக்கரசு அவர்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கும் வன்னிய சங்கத்திற்கும் தொடர்ந்து பிரச்சினை இருக்கிறது என்ற தொடரில் சொன்னார்கள். அதற்கு நீங்கள் உள்நோக்கம் கற்பிப்பதாக அவர் கருதுகிறார். அருள்கூர்ந்து அதுபோல் உள்நோக்கம் கற்பிக்காமல் உங்களுடைய செய்தியை மட்டும் சொல்லுமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. கோ. பூவராகன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அவர் இப்போது பேசியது எனக்கு பதில் உரைக்கின்ற அளவில் பேசுகின்ற பேச்சு. எந்த அளவிற்கு உள்நோக்கம் இல்லை என்பதை அவர்கள் தெளிவிப்படுத்த வேண்டும். நான் அந்தச் சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவன், அந்த மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவன், அதுவும் உண்மையிலேயே அந்தச் சமுதாயத்தில் இருக்கின்ற குறைகளை நன்கு அறிந்தவன், தெரிந்தவன், ஆளுங்கட்சிக்காக அல்லது சமுதாயத்திற்காகப் பேசுகிற எண்ணம் எனக்கு எப்போதும் கிடையாது. அந்த அளவில் நான் பேசியதும் கிடையாது. என்னுடைய அரசியல் வாழ்க்கையில் நீங்கள் தொடர்ந்து பார்த்தீர்களானால் அந்த நிலையில் நான் இருந்தது இல்லை. அந்த உறுப்பினர் அவர்கள் சொல்லுகிறபோது ஒரு பொறுப்புள்ள உறுப்பினர், இன்றையதினம் ஏற்கெனவே திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கும் அந்தச் சமுதாயத்திற்கும் நல்ல உறவு இல்லை என்று....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அருள்கூர்ந்து அந்தச் செய்தியை விட்டு அடுத்த செய்திக்கு வாருங்கள் (குறுக்கீடு).

திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் பதில் கேட்பது மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களிடம். (குறுக்கீடு),

[1989 மே 3]

திரு. கோ. பூவராகன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அந்த மாதிரி தடுமாறுகிற நிலையில் நான் இல்லை. நான் தடுமாறவும் மாட்டேன். நான் எதையும் எதிர்பார்த்து இருப்பவனும் இல்லை. தடுமாறுகிற நிலை எனக்கு ஒன்றும் இல்லை. தடுமாறுகிற நிலையில் இருக்கின்ற தலைமையின் கீழ் நான் வளர்ந்தவனும் இல்லை. நான் வளர்ந்தது எல்லாம் நல்ல முறையில் ஒரு நல்ல நிலையில் இருந்து. அதேபோல் தடுமாறுகிற நிலையில் இருக்கின்றவர்களோடு நான் பழகிவதும் இல்லை. அந்தத் தலைமையின் கீழ் வளர்ந்தவனும் இல்லை. அதனால் நிதானமாகவும், நல்லவிதமாகவும் பிரச்சினையைத் தீர்க்க வேண்டும் என்பதற்காக நான் இந்தச் சம்பவத்தைப் பற்றி எடுத்து வைக்கிறேனே தவிர வேறு ஒன்றும் இல்லை. இதிலே அரசியல் கட்சிகள் எல்லோரும் ஒன்றாகச் சேர்ந்து நன்றாக இந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்க்க மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு உறுதுணையாக இருந்து அதைத் தீர்க்க வேண்டும் என்பதற்காக நான் சொல்லுகிறேன். இதில் கற்பனையாகச் சொல்லுவதாக அவர் சொன்னார். எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். என்னைத் தேடிக்கொண்டு வந்தவர்கள் சிலடேர், இந்த மன்றத்தில் இருக்கின்ற திரு. திருநாவுக்கரசு அவர்களைப் பார்க்க வேண்டும் என்றும், திரு. கே. கே. எஸ். எஸ். ஆர். அவர்களைப் பார்க்க வேண்டும் என்றும் கேட்டார்கள். என்னவென்று நான் கேட்டபோது அவர்கள் விவரம் எல்லாம் சொன்னார்கள், என்னிடம் அந்த விவரங்களைச் சொல்லக்கூடாதா? நான் கேட்கக் கூடாதா? என்ன என்று கூடக் கேட்டேன். அதிலே இருந்து அவர்கள் முன் எச்சரிக்கையாக எல்லாம் அறிந்து வைத்து இருக்கிறார்கள் என்பதற்காக நான் இதைச் சொல்லுகிறேன். அரசியல் தலைவர் ஒருவர் கூட இதிலே சம்பந்தப்பட்டு இருக்கிறார். இந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்க்கக் கூடாது, தொடர்ந்து இந்தப் பிரச்சினை இருந்து தீர வேண்டும் என்பதற்காக இந்த முயற்சி நடைபெறுகிறது. இதைத் தவிர்ப்பதே வேண்டும் என்பதற்காக நான் இன்றையதினம் சொல்லிக்கொள்வது—அவர்கள் என்னைப் புற்றித் தவறாக பல கருத்துக்களை சொல்லுகின்றபோது நீங்கள் அனுமதித்தீர்கள். ஆனால் அவர்கள் பற்றி நான் தனியாக ஒன்றும் சொல்லவில்லை. என்னிடம் வந்த தகவலை தெரிவிக்கிறேன். அந்த தகவலை இந்த மன்றம் அறிய வேண்டும் என்பதற்காகவும், வெளியிலே இருக்கிற மக்களும் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும் என்பதற்காகவும் தான் நான் சொல்லுகிறேன். அப்படி இருக்கின்றபோது இந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்கு—வெளியில் பதட்ட நிலை இருக்கிறது. நாளை மறுதினம் நெய்வேலியிலும் அதை ஒட்டியிருக்கின்ற பகுதியிலும் ஒரு போராட்டம் நடத்துவதற்கு ஏற்பாடு செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஏன் என்றால் அந்தப் பகுதியில் மின்சாரம் தடைப்பட்டால் ஏற்கெனவே தடைப்பட்டு இருக்கின்ற மின்சாரத்தை ஒட்டி பல குழப்பங்கள் ஏற்படும் என்பதற்காக இவ்வாறு எல்லாம் தொடர்ந்து முறையாக ஒரு நாள் விட்டு

1989 மே 3]

[திரு. கோ. பூவராகன்]

ஒருநாள், மறுநாள் என்ற முறையில் ஏற்பாடு செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இதைத் தவிர்ப்பதற்கு இது சம்பந்தப்பட்ட மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள், அவர்களை எல்லாம் அழைத்து எதிர்க்கட்சித் தலைவர்களை அழைத்து ஒரு சுமுகமான முறையில் தீர்ப்பதற்கு முயற்சி எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று சொல்லி வாய்ப்புக்கு நன்றி கூறி வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. குமரி அனந்தன் : மாண்புமிகு சபாநாயகர் அவர்களே, தமிழ்ச் சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் அனைவரும் இங்கே அமர்ந்து இருக்கிறோம். எல்லாம் சுமுகமாக, சமாதானமாக, சக வாழ்வுக்காக நடக்க வேண்டும் என்று சொல்லுகிறோமே அந்த எண்ணமே நமது உள்ளத்தில் மேலோங்கி நிற்கிறது. பல வல்லரசுகள் கூட ஒருவருக்கொருவர் பேசித் தீர்க்க முடியுமா என்று பார்த்துப் பேசித் தீர்த்துக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். நமது மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களிடம் இந்தப் பிரச்சினையை பேசித் தீர்க்க முடியும் என்றே நான் கருதுகிறேன். வேதனை தரக்கூடிய பல சம்பவங்கள் நடந்துவிட்ட போதிலும் கூட இன்று நான் பணிவன்போடு ஒரு வேண்டுகோளை இங்கே இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பில் இங்கே வைக்க விரும்புகிறேன்.

மீண்டும் முதல்வர் அவர்கள் பேசித் தீர்ப்பதற்குரிய வழி வகைகளை ஆய்ந்து, பேசுவதற்கு அவர்களை அழைக்க வேண்டும், சுமுகமாக முடிப்பதற்கு வழி தேட வேண்டும். அதுவே நான் ஆசை என்று சொல்லி அமர்கிறேன்.

திரு. பொன். விஜயராகவன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைக்கு ஏற்பட்டு இருக்கக்கூடிய இந்த மிகுந்த பதட்டமான சூழ்நிலை தமிழகத்தில் இருக்கக்கூடிய மக்களுக்கு என்றைக்குமே கவலை அளிக்கக்கூடிய ஒன்றாக இருக்கிறது. வன்முறையை ஆயுதமாக எடுத்து பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதற்கு என்றைக்குமே அது உதவாது என்பதை இந்த மன்றத்தின் மூலமாக இந்தப் பிரச்சினையிலே தங்களை ஈடுபடுத்திக் கொண்டிருப்பவர்களுக்கு நான் வேண்டுகோளாக விடுக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். பேச்சு வார்த்தையின் மூலமாக, சுமுகமாக உட்கார்ந்து பிரச்சினைகளைப் பேசுவதாலேதான் பிரச்சினைகள் தீரும் என்பதை கருத்தில் கொண்டு தொடர்ந்து வன்முறையில் ஈடுபடுகின்ற செயலை அந்தச் சங்கத்தைச் சார்ந்தவர்களிடம் மற்ற நண்பர்களிடம் நிறுத்த வேண்டும் என்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொண்டு, அரசாங்கத்தினுடைய சார்பிலும் நடந்தவைகளைப் பற்றி ஏற்படுகின்ற கவலைகள் ஒருபுறம் இருந்தாலும், பேச்சு வார்த்தையைத் தொடங்குவதற்கு முன் வர வேண்டும். இது மேலும் தொடர்ந்து பரவக் கூடாது. இங்கிருந்து தென்மேற்கு மாவட்டங்களுக்குப் போவதற்குக்கூட முடியாத அளவிற்கு,

[திரு. பொன். விஜயராகவன்]

[1989 மே 3]

பேருந்துகள் போக முடியாத அளவிற்கு சில இடங்களிலே பதட்டமான சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதைக் கருத்தில் கொண்டு, அரசும் இதைக் கவனத்தில் எடுத்துக் கொண்டு சமூகமான டபச்சு வார்த்தை தொடங்குவதற்கு முன் வந்து, இரு தரப்பாரும் உட்கார்ந்து பேசுவதற்கான சூழ்நிலையை உருவாக்க வேண்டுமென்று கேட்டு அமைகின்றேன், நன்றி.

*மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நேற்றையதினம் இந்தப் பிரச்சினை குறித்து இதேபோல பல எதிர்க்கட்சிகளுடைய தலைவர்களும் உறுப்பினர்களும் எடுத்துக்காட்டி விளக்கமான புதிலை நான் இந்த அவையிலே கூறியிருக்கின்றேன். மே தினத்தில், பாட்டாளிகளுடைய நாளில் இதுபோன்ற ஒரு நிகழ்ச்சி ஏற்படலாமா என்று எதிர்க்கட்சியினுடைய துணைத் தலைவர் அவர்கள் இங்கே கேட்டார்கள். நான் அவர்களுடைய உணர்வை மதிக்கிறேன். நண்பர் இராமதாஸ் அவர்களுடைய தலைமையிலே உள்ள சங்கத்தினர், அவர்களும் பாட்டாளிகள் சங்கம் என்கின்ற பெயரால் சங்கத்தினுடைய கொடியினை ஏற்றிவைத்துவிட்டு விழுப்புரத்திலே உள்ள தந்தை பெரியார் போக்குவரத்துக் கழகத் தலைமை அலுவலகத்தின் வாயிலில் அந்தக் கொடியினை ஏற்றிவைத்து விட்டு—அடுத்ததாக அவர்கள் செய்த காரியம் என்னவென்றால் மே தினம் உலகம் எங்கும் கொண்டாடப்படுவதற்கு எந்தத் தத்துவம் பின்னணியாக இருக்கிறதோ அந்தத் தத்துவத்தின் சொந்தக்காரரான மார்க்ஸ், அந்த மார்க்ஸினுடைய போதனைகளை ஏற்று நடத்தப்படுகின்ற இயக்கத்தினுடைய கொடி, செங்கொடியை, சி.ஐ.டி.யூ.வினுடைய கொடியை, பக்கத்திலே பறந்துகொண்டிருந்த அந்தக் கொடியை வெட்டி வீழ்த்தியிருக்கிறார்கள். இது மே தினத்திலே அவர்கள் செங்கொடிக்கு அளித்த மதிப்பு. திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கும், கம்யூனிஸ்ட் கட்சிகளுக்கும் இடையிலே எத்தனையோ அரசியல் மாறுபாடுகள், கருத்து மாறுபாடுகள் வந்த நேரத்திலே கூட அந்தக் கட்சிக்கும் எங்களுக்கும் உடன்பாடோ அல்லது தேர்தல் உறவுகளோ இல்லாத நேரத்திலேகூட, மே தினம் போன்ற நிகழ்ச்சிகளிலே கலந்துகொண்டு நாங்கள் உரையாற்றுகின்ற நேரத்தில் அந்தச் செங்கொடியை மதித்து பழக்கப்பட்டவர்கள்; அதைப் போற்றி, புகழ்ந்து பழக்கப்பட்டவர்கள். ஆனால், மே தினத்திலே ஊர்வலம் நடத்துவதாகச் சொல்லி கொடியை ஏற்றிவிட்டு, அவர்களுடைய கொடியை ஏற்றிவிட்டு, அடுத்துச் செய்த காரியம் சி.ஐ.டி.யூ.வினுடைய செங்கொடியை வெட்டி முறித்ததுதான். அதற்குப் பிறகு, திராவிட முன்னேற்றக் கழகக் கொடி, வேறு சில அரசியல் கட்சிகளினுடைய கொடிகளை வரிசையாக வெட்டி வீழ்த்தினார்கள். அரசியல் கட்சிக்காரர்கள் என்றாலே அவர்கள் ஏதோ அயோக்கியர்கள், உலகத்திலே இவர்களைத் தவிர வேறு யாரும் உத்தமர்கள் கிடையாது, அரசியல் கட்சித் தலைவர்கள், அரசியல் கட்சித் தொண்டர்கள் அத்தனைபேரும் அயோக்கியர்கள் என்ற ஒரு

1989 மே 3]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

தத்துவத்தை இந்த உலகத்திற்கு போதிப்பதாகக் கருதிக்கொண்டு அந்தச் சங்கத்தினுடைய தலைவர் இது போன்ற காரியங்களிலே ஈடுபட்டு வருகின்றார். மே தினத்திற்கு முதல் நாள் ஈரோட்டில் நடைபெற்ற வன்னியர் சங்க மாநாட்டில் அவர்களுடைய சங்கத்தின் பொதுச் செயலாளர் திரு. இராமமூர்த்தி பேசிய பேச்சிலேயிருந்து இரண்டொரு வரிகளை இங்கே சுட்டிக்காட்ட நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். “இது வரையில் நடந்த போராட்டங்கள் அமைதியாக, சாத்விகமான முறையில் நடந்த போராட்டங்கள். ஆனால், ஜூலை மாதம் நடக்க இருக்கும் போராட்டம் சாதாரணமான போராட்டமாக இருக்காது. அந்தப் போராட்டத்தில் இளைஞர்களும் தாய்மார்களும் தங்கள் கையிலே அரிவாள்மனையைத் தூக்கும் போராட்டம்; போலீஸ்காரர்கள் வந்தால் அவர்களை ஓட, ஓட விரட்டி அடிக்கும் போராட்டம்; எங்கள் இளைஞர்களிலே ஒருவர் கீழே விழுந்தால் அந்த இடத்தில் 100 போலீஸ்காரர்களுையாவது கீழே சாய்க்காமல் எங்கள் இளைஞன் ஒருவன்கூட சாகமாட்டான்.”

(முற்பகல் 9-30)

இது மே தினத்திற்கு முதல் நாள் ஈரோட்டிலே அந்தச் சங்கத்தினுடைய பொதுச் செயலாளர் பேசிய பேச்சு. மே தினத் தன்று அந்தச் சங்கத்தினுடைய தலைவர் திரு. இராமமூர்த்தி பேசிய பேச்சிலிருந்து சில வரிகள். “நான் உங்களிடம் சொன்னபடி ஏன் கத்தி வைத்துக்கொள்ளவில்லை? கத்தி கையிலே இருந்தால் போதாது. ஒரு துளி இரத்தம் நீங்கள் சிந்தினால் கூட எவனாக இருந்தாலும் அவனை வெட்ட வேண்டும்.” இது அந்தத் தலைவர் பேசிய பேச்சு. “போலீஸ்காரர் அடித்தால் அவர்களை வெட்டி வீழ்த்த வேண்டியதுதானே”—இது போல வன் முறைகளைத் தூண்டிவிடுகிற வெறும் வாய்ப்பேச்சாக மாத்திரம் அவைகள் இல்லாமல் அதைச் செயல்படுத்துகிற ஒரு இயக்கம் ஒரு வகுப்பின் பெயரால் தமிழ்நாட்டிலே நடைபெறுவது சரிதானா என்பதை நாம் எல்லாம் எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும்.

ஏற்செனவே, நம்முடைய எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவர் குறிப்பிட்டதைப் போல திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசைப் பற்றி, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைப் பற்றி ஒரு தவறான தகவலை வன்னியர் சமுதாயத்துப் பெருமக்களிடத்திலே பரப்பி வந்தார்கள். பெருந்தலைவர் காமராஜருடைய காலத்திலே மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்கு இட ஒதுக்கீடு இருந்ததாகவும், அதை கருணாநிதி ஆட்சி எடுத்துவிட்டதாகவும் ஒரு தவறான தகவலைப் பரப்பி வந்தார்கள். நான் நீண்ட நாள் அதற்கு எல்லாம் பதில் சொல்லாமல், மக்களுக்கு உண்மை தெரியும் என்ற காரணத்தால் இருந்தாலும் கூட பிறகு விளக்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டபோது விளக்கியிருக்கிறேன்.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1989 மே 3]

பெருந்தலைவர் காமராஜர் முதலமைச்சராக இருந்தபோது பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களிலே மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்ட மக்கள் 39 பிரிவினரைப் பிரித்து, 1957ஆம் ஆண்டிலே இந்த அவையிலே நாங்கள் உட்கார்ந்து இருந்தபோது இந்த அவையிலேதான் அந்தப் பட்டியல் பெருந்தலைவர் காமராஜர் முதலமைச்சராக இருந்தபோது வைக்கப்பட்டது. அது இட ஒதுக்கீட்டிற்காக வைக்கப்பட்ட பட்டியல் அல்ல. கல்வியிலே சலுகைகளுக்காக, கன்செஷனாக, ரிசர்வேஷனாக அல்ல. கன்செஷன் என்பது வேறு, ரிசர்வேஷன் என்பது வேறு என்பதை நான் விளக்கிய பிறகு திரு. இராமதாஸ் தன்னுடைய அந்தத் தாக்குதலை மாற்றிக்கொண்டார்.

துப்பாக்கிப் பிரயோகம் இப்போது நடைபெற்றதற்காக நம் முடைய எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவர் வருந்தினார். இந்தப் போராட்டம் ஆரம்பித்தபோதே துப்பாக்கிப் பிரயோகம் அ.தி.மு.க. ஆட்சியிலே நடைபெற்று, சிலர் இந்தச் சமுதாயத் தைச் சேர்ந்தவர்கள் கொல்லப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பது கடந்த கால வரலாறு. திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினுடைய அறக் கட்டளையின் சார்பில் அண்ணா அறிவாலயத்தை கென்னை மாநகரில் உருவாக்கி அதனுடைய திறப்புவிழாவை நாங்கள் நடத்துகிறோம். எல்லோருக்கும் தெரியும். செப்டம்பர் 15 அண்ணா பிறந்த நாள்; 17 பெரியார் பிறந்த நாள் என்று. எனவே, இந்த 15, 16, 17 ஆகிய இந்த மூன்று நாட்களிலும் பெரியார் பிறந்த நாளையும், அண்ணா பிறந்த நாளையும், தி.மு.க. பிறந்த நாளையும் ஆண்டுதோறும் கொண்டாடுவது கழகத்திற்கு வாடிக்கை என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும்.

அதே நாளில், வேண்டுமென்றே அவர்கள் ஒரு மாநாட்டை வைத்துக்கொண்டு, அவர் நம்மைப் பார்த்துக் கேட்கிறார். நாங்கள் ஊர்வலம் நடத்துகிற நாளில், நாங்கள் மாநாடு நடத்துகிற நாளில் நீங்கள் பெரியார் பிறந்த நாளை வைத்துக் கொள்ளலாமா என்று. என்ன செய்வது? பெரியார் தவறி 17 ஆம் தேதி பிறந்துவிட்டார். அண்ணா தவறி 15ஆம் தேதி பிறந்துவிட்டார். அதை நாங்கள் மாற்ற இயலாது. ஊர்வலத்தை, மாநாட்டை மாற்றிக் கொள்ளலாமே கவிர, பெரியார் பிறந்த நாளை, அண்ணா பிறந்த நாளை எப்படி மாற்றிக்கொள்ள முடியும்? அப்படி இருந்தும் கூட அவர்களுடைய மாநாட்டை ஒட்டி, வேகு விரைவாக அன்றைக்கு சென்னையிலே நிகழ்ச்சிகளை முடித்துக்கொண்டு யாரையும் கூட பேசச் சொல்லாமல் நானே கூட அன்றைக்கு அந்தக் கூட்டத்திலே பேசி முடிப்பதாக இருந்தால் 12 மணி, 1 மணி ஆகியிருக்கும். எல்லோரும் பேச வேண்டாம் என்று சொல்லிவிட்டு, குறிப்பிட்ட நாங்கள், மாத்திரம்—நான், பேராசிரியர், நாஞ்சிலார், சாதிக் இப்படிப்பட்ட 4, 5 பேர்கள் மாத்திரம் பேசி முடித்துவிட்டு, 9-00 மணிக்கெல்லாம்

1989 மே 3]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

கூட்டத்தை முடித்துவிட்டு, எல்லோரும் உடனடியாகத் திரும்பிச் செல்லுங்கள்; ஏனென்றால் காலையிலே சாலை மறியல் வைத்திருக்கிறார்கள் என்பதற்காகக் கூறினோம்.

ஆனால், வேண்டுமென்றே இரவு 12-00 மணிக்கே சாலை மறியலை ஆரம்பித்து, ஆங்கில முறைப்படி இப்போதே தேதி ஆரம்பித்துவிட்டது என்று கூறி சாலை மறியல் நடத்திய காரணத்தால் அப்போது இருந்த அ.தி.மு.க. அரசு துப்பாக்கிப் பிரயோகத்தைத் தவிர வேறு வழியில்லை என்ற நிலைமைக்குத் தள்ளப்பட்டது என்பதை நாம் மறந்து விடுவதற்கு இல்லை.

அதிலே மதியழகன் என்ற ஒருவர், அந்தச் சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த ஒரு இளைஞர், துப்பாக்கிப் பிரயோகத்தில் அல்ல, வன்னியர் சங்கத்தின் சார்பாக நடத்தப்பட்ட தாக்குதலிலே கத்தியால் குத்தப்பட்டு அந்த இடத்திலேயே மாண்டார் என்பதும் கடந்தகால நிகழ்ச்சிதான். இப்படி வன்முறை தொடர்ந்து நடைபெற்று, கவர்னர் ஆட்சியிலேகூட இது நடைபெற்றபோது கவர்னர் அவர்கள் கொஞ்சம் வேகமாக நடவடிக்கை எடுத்ததன் காரணமாக ஒரு அமைதி ஏற்பட்டது என்பதும் எல்லோருக்கும் தெரியும். அந்த அமைதியைத் தொடர்ந்து கவர்னர் அவர்கள் ஒரு அறிக்கையை வெளியிட்டார்கள். கொள்கை அளவில் இந்த இட ஒதுக்கீடு ஒத்துக் கொள்ளலாம் என்று வெளியிட்டார்கள். ஆனால் எவ்வளவு இட ஒதுக்கீடு என்று குறிப்பிட்டிருக்க சொல்லவில்லை. தேர்தல் அறிக்கையில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் பொறுப்பேற்று ஆட்சிக்கு வருமேயானால் இட ஒதுக்கீடு பற்றி உரிய முடிவு எடுத்து அறிவிக்கப்படும் என்று சொன்னதற்கிணங்க உடனடியாக நாங்கள் அதுபற்றிக் கலந்தாலோசித்தோம். இந்த மக்கள் தொகைக் கணக்கை எல்லாம் பார்த்துக் கொண்டிருந்தால் இப்போது நடைபெறாது என்பதற்காக ஏற்கெனவே திரு. அம்பாசங்கர் அவர்களால் எடுக்கப்பட்ட மக்கள் தொகைக் கணக்கின் அடிப்படையில்—அவரும் வன்னியர் பெருமகன்தான், எனவே, அவரால் எடுக்கப்பட்ட மக்கள் தொகைக் கணக்கின் அடிப்படையில்—இதைப் பற்றி ஆராய்ந்து முடிவு எடுப்பதாக யேர்சித்தபோதுதான் நம்முடைய மாண்புமிகு உள்ளாட்சித்துறை அமைச்சர் திரு. வீரபரன்டி ஆறுமுகம் அவர்களிடத்திலே திரு. இராமதாஸ் அவர்களை நான் காணவேண்டும் என்று சொல்லி, இராமதாஸ் அவர்களும், அவரோடு மேலும் இரண்டு பேர்களும் என்னுடைய இல்லத்திற்கு வந்தார்கள். திரு. வீரபரன்டி ஆறுமுகம் அவர்களும் வந்திருந்தார்கள். அவர்களோடு கலந்து பேசி என்னுடைய ஆலோசகர் திரு. குகன் அவர்களும் முன்னின்று—அவர்கள் சொல்கிறார்கள் குகன் இருந்து நல்ல காரியம் செய்ய முடியுமா என்று. குகன் அவர்கள் அந்தச் சமுதாயத்தில் ஒரு முற்போக்குவாரி என்பதும், இன்னும் நம்மை எல்லாம் விட தீவிரமாக இந்தக் கருத்துக்களை எல்லாம் எண்ணிப் பார்க்கக்

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1989 மே 3]

கூடியவர்கள் என்பதும் திரு. இராமதாஸ் அவர்களுக்குத் தெரியாதது அல்ல. எனவே, நான் எடுத்து வைத்திருக்கிற கருத்துக்களை இன்னும் முற்போக்கான கருத்துக்களை எல்லாம் என்னுடைய ஆலோசகர் திரு. குகன் அவர்கள்டுத்துச் சொல்லி ஒரு முடிவுக்கு வரும்போது நான் சொன்னேன், தனியாக ஒரு ஜாதிக்கு என்றோ, வன்னியருக்கு என்றோ, முக்குலத்தோருக்கு என்றோ, நாடாருக்கு என்றோ, யாதவருக்கு என்றோ அல்லது முத்தரையருக்கு என்றோ தனித்தனியாக ஒதுக்க முடியாது; அது கோர்ட்டிலே நிற்காது; நான் ஒதுக்கியதாக என்னுக்குப் பெருமை ஏற்படலாமே தவிர நீதிமன்றத்தில் அடிபட்டுப் போய்விடும்; எனவே, உண்மையிலேயே பலன் ஏற்பட வேண்டுமானால் நான் சொல்கிறபடி இதைச் செய்தால்தான் முடியும் என்று சொன்னேன். அப்படிச் சொன்ன பிறகு, சரி வன்னியர்களோடு 10 ஜாதியினரையும் சேர்த்துக் கொள்ளுங்கள்; அப்படி சேர்த்துக் கொண்டு அதற்கு ஒரு ஒதுக்கீட்டைச் செய்யுங்கள் என்று சொன்னார்கள். 65 இலட்சத்தோடு அவர் சேர்த்துக்கொண்டு சொன்னது 74 இலட்சம். அதாவது மொத்தம் 75 இலட்சம் என்ற அளவுக்குச் சொல்லி, 18 சதவீதம் கொடுத்தால் போதும் என்று சொன்னார். அது என்னிடத்தில் இருக்கிறது. அவரோடு வந்த ஒரு கல் லூரிப் பேராசிரியர், அவர் கைப்பட எழுதியது என்னிடத்தில் இருக்கிறது இப்போது. வன்னியர் சமுதாயம், அதோடு சேர்ந்த 10 சமுதாயம் இதையெல்லாம் சேர்த்தால் கிட்டத்தட்ட 75 இலட்சம் பேருக்கு 18 சதவீதம் கொடுங்கள் என்று எழுதி என்னிடத்தில் கொடுத்து இருக்கிறார்கள். அவர் கைப்பட எழுதிய கடிதம் என்னிடத்தில் இருக்கிறது. நான் சொன்னேன், அதிலே கொஞ்சம் ஏறத்தாழப் பார்த்துக்கொள்ளலாம், ஏனென்றால் வேறு சில சமுதாயங்களையும் சேர்க்க வேண்டி இருக்கிறது; சீர்மரபினர் என்று குற்றப் பட்டியலில் இருந்து முதறிரண்டு இராஜாஜி காலத்திலே விடுவிக்கப்பட்டவர்கள் இன்றைக்கு மிகப் பின்தங்கிய நிலையில் இருக்கிறார்கள்; அவர்களையும் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும்; அப்படிச் சேர்த்துக் கொள்ளக்கூடிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டால், இந்தப் பதினெட்டைக் கூட அதிகமாக்க நான் தயாராக இருக்கிறேன் என்று சொல்லி அனுப்பி வைத்தேன். பிறகு கலந்து பேசி அந்தச் சீர்மரபினரும் சேர்த்துக்கொள்ளப்பட்ட காரணத்தால்—அவர் 18 என்று சொன்னார், ஆனால், சீர்மரபினரையும் சேர்த்துக்கொண்ட காரணத்தால்—20 என்று அதிகப்படுத்தி நான் அறிவித்திருக்கிறேன்.

பிரச்சினை தீர்ந்துவிட்ட காரணத்தால் அவர்களுக்குக் கோபம் வந்துவிட்டது. தீராமல் இருந்திருந்தால் பிரச்சினை தீர்வில்லை; போராடிக் கொண்டிருக்கலாம் என்று அவர்கள் திருப்தி அடைந்திருக்கக்கூடும். பிரச்சினையைத் தீர்த்து வைத்ததுதான் இன்றைக்கு அவர்களுக்கு என்மீது மிகுந்த ஆத்திரத்தை ஏற்படுத்தியிருக்கிறது. இந்த அரசின் மீதும் ஆத்திரத்தை ஏற்படுத்தியிருக்கிறது.

1989 மே 3]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

அதன்னியில் நண்பர் திரு. பூவராகன் அவர்கள் கூறியது போல் வேறு சில—நான் அரசியல் கட்சிகளைச் சொல்லவில்லை, வேறு சில முக்கியஸ்தர்களுடைய தூண்டுதல்களும் இதற்குக் காரணமாக இருக்கிறது என்பதை நான் அறியாமல் இல்லை. இதற்கான சதித் திட்டங்கள் எல்லாம் எங்கெங்கே வகுக்கப்படுகின்றன, அந்தச் சதித் திட்டங்களின்படி எங்கெங்கே இரயில்கள் சலிழக்கப்பட வேண்டும்; எங்கெங்கே பஸ்கள் கொளுத்தப்பட வேண்டும்; இன்னும் யார், யாருடைய உயிர்களுக்கெல்லாம் உலை வைக்கப்பட வேண்டும் என்றெல்லாம் கூட சதித் திட்டங்கள் வகுக்கப்படுகின்றன என்பது எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். இதிலே பேச்சுவார்த்தைக்கு அழைத்து ஒரு நல்ல முடிவுகாண வேண்டும் என்று நம்முடைய எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவர் அவர்களும், நம்முடைய காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய துணைத் தலைவர் அவர்களும், திரு. பொன். விஜயராகவன் அவர்களும், திரு. பூவராகன் அவர்களும், திரு. ரமணி அவர்களும் இங்கே எடுத்துச் சொன்னார்கள். பேச்சு வார்த்தையிலே இப்போது அவர்கள் வைத்திருக்கிற மிக முக்கியமான கோரிக்கை—நான் பத்திரிகையிலே படித்துப் பார்த்தேன்—இந்த அறிவிப்பை அப்படியே நிறுத்தி வைத்துவிட்டு, வெளி மாகாணத்திலிருந்து ஒரு நீதிபதியை வரவழைத்து அந்த நீதிபதி தமிழ்நாட்டிலேயுள்ள எல்லா ஜாதியினருடைய எண்ணிக்கையையும் எடுத்து, அவ்வாறு எண்ணிக்கை எடுத்து முடிந்த பிறகு, அதாவது 6 மாத காலத்திற்குள்ளாக அந்த வேலை முடிக்கப்பட்ட பிறகு இந்த இட ஒதுக்கீட்டைச் செய்ய வேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள். அதை மற்ற பிரிவு மக்கள், ஏன், வன்னியர் சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த மக்களே கூட ஏற்றுக் கொள்வார்களா என்று கேட்டால், நிச்சயமாக ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டார்கள். முன்பு முதலமைச்சராக இருந்த என்னுடைய அருமை நண்பர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் இந்தக் சணக்கை எடுப்பதற்காக இங்கே ஒரு நான்கைந்து நாட்கள் எல்லாப் பிரிவு மக்களுடைய பிரதிநிதிகளையும் அழைத்துப் பேசினார்கள். உங்களுக்கு நன்றாக நினைவு இருக்கும்.

(முற்பகல் 9-40)

நரிக்குறவர்கள் உட்பட, அத்தனை பேர்களும் அழைத்துப் பேசப்பட்டார்கள். அப்படிப் பேசப்பட்டபோது, கடைசியாக எடுத்த முடிவு தமிழ்நாட்டினுடைய மொத்த மக்கள் தொகை 15 கோடி என்பதாகும். 5 கோடியை நாம் ஏற்றுக்கொண்டு முடிவெடுப்பதா அல்லது அன்றைக்கு அத்தனை பேர்களுடைய கருத்துக்களினுடைய அடிப்படையிலே தொகுத்துப்பார்த்து 15 கோடி மக்கள் என்று கணக்கிட்டு முடிவெடுப்பதா என்பதை எல்லாம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். இந்த ஆட்சி அறிவித்த இந்த முடிவையொட்டி நான் பலமுறை சொல்லியிருக்கிறேன். இப்போதும் சொல்லுகின்றேன். இதைப் பரிட்சார்த்தமாக இந்த ஆண்டு பார்ப்போம். இதிலே

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1989 மே 3]

தவறு ஏற்படுமேயானால், இதிலே கிடைக்கவேண்டிய பயன், மிகவும்பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்குக் கிடைக்கவில்லை என்றால், குறிப்பாக வன்னிய பெருங்குடி மக்களுக்குக் கிடைக்கவில்லை என்றால், உடனடியாக மாற்றி அமைப்பதற்கு இந்த அரசு தயாராக இருக்கிறது என்று பகிரங்கமாகச் சொல்லிவிட்ட பிறகு இன்னும் பேச்சுவார்த்தை தேவையா என்பதைத் தயவுசெய்து நீங்கள் எண்ணிப்பார்க்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதுமாத்திரமல்ல, இந்த மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்காக ஒருதனித் துறையே கூட இன்றைக்கு ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றது. அந்தத் தனித் துறைக்கும் இயக்குநராக வன்னிய சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த ஒருவரையே இன்றைக்கு நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறது. எந்த தவறும் வந்துவிடக் கூடாது என்பதற்காக, அவரையே நியமிக்கப் பட்டிருக்கிறது. அது மாத்திரமல்ல, அந்தத் தனித் துறைக்கு இன்னும் அதிக நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்படும். அது அவசரமாக இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே செய்யப்படாவிட்டாலும் கூட துணை மானியக் கோரிக்கையிலே வருகின்ற அளவுக்கு நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்படும் என்று அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

நுழைவுத் தேர்விலேகூட அவர்கள் இடம் பெறுவதற்கு ஏதாவது இடையூறு இருக்குமோ என்ற ஐயத்தின் காரணமாக நானும், மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் பேராசிரியர் அவர்களும் கலந்துபேசி, அதிலே கூட மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்ட மக்கள், அந்த மாணவர்கள் நுழைவுத் தேர்விலே ஈடுபடுவதற்குக்கூட, தேர்வடைவதற்கல்ல, இன்னும் மதிப்பெண்களைக் குறைக்க வாமா என்றுகூட யோசித்துக்கொண்டிருக்கிறோம். அதுமாத்திரமல்ல, ஏற்கெனவே மண்டல் கமிஷன் என்று ஒன்று போட்டிப் பட்டு ஜனதா ஆட்சிக் காலத்தில் கிட்டத்தட்ட 8 அல்லது 9 ஆண்டுக் காலமாகின்றது. அந்த மண்டல் கமிஷனுடைய பரிந்துரைகளை நிறைவேற்ற மத்திய அரசு இன்னமும் முன்வரவில்லை. இந்த மண்டல் கமிஷன் பரிந்துரைகளின்படி, மத்திய அரசிலும், மத்திய அரசு சார்புடைய நிறுவனங்களிலும், அலுவலகங்களிலும் வேலைவாய்ப்பில் பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்கு ஒரு குறிப்பிட்ட சதவிகிதம் தரப்படவேண்டும் என்று பரிந்துரைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் 8 ஆண்டுக் காலமாக தொடர் போராட்டம், இந்தியா முழுவதும் நடாடப்பெற்றம்கூட டெல்லி தலைநகரத்திற்கே சென்று பல்வேறு கட்சிக்காரர்கள், திராவிடர் கழகத்தார் உட்பட, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தார் உட்பட வடபகுதியிலே இருக்கின்ற பிற்படுத்தப்பட்ட சமுதாய மக்களுடைய பிரதிநிதிகள் உட்பட, அத்தனைபேர்களும் போராட்டங்கள் நடத்தியும் கூட, ஆர்ப்பாட்டங்கள் நடத்தியும்கூட இன்னமும் மண்டல் கமிஷன் அறிக்கையைப் பற்றி மத்திய அரசு வாய் திறக்கவேயில்லை. ஆனால், மத்திய அரசு மீது வராத கோபம், நண்பர் ராமதாஸ் அவர்களுக்கு மாநில அரசு மீது வருவதற்கு என்ன காரணம் என்று புரியவில்லை. கொடுக்காமல் இருந்தால் அவர்கள் மீது கோபம் வராது போலும், கொடுத்தால் வரும் போலும்.

1989 மே 3] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையிலே நான் பேச்சுவார்த்தைக்கு அழைத்து என்ன பலன் ஏற்படப்போகிறது என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எனக்கு ஆலோசனை சொன்னவர்கள் நான் அலட்சியப்படுத்தி விட்டதாகத் தயவு செய்து கருதாமல் நிச்சலமையப் புரிந்து கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

40 அல்லது 50 வண்டிகள், பேருந்துகளும், தனியாருடைய கார்களும் தடுத்து நிறுத்தப்பட்டு வழியெல்லாம் கற்களும், மரங்களும் வெட்டிப்போடப்பட்டபோது அதை அகற்றுகின்ற முயற்சியிலே போலீசார் ஈடுபட்டபோது அவர்களைப் பயங்கர ஆயுதங்களால் தாக்கியும், கல்லால் அடித்தும், பல போலீஸ்காரர்கள் அடிபட்டு விழுந்தபிறகுதான் வேறு வழியில்லாமல் துப்பாக்கிப் பிரயோகம் நடைபெற்றிருக்கிறது. அந்தத் துப்பாக்கிப் பிரயோகத்திலே இறந்துவிட்ட இளைஞனுக்காக நான் கண்ணீர் விடுகிறேன், அனுதாபத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆனால் தமிழ்நாட்டிலே சட்டம் ஒழுங்கு அமைதியைக் காப்பாற்றுகின்ற அந்த முயற்சியிலேயிருந்து திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு ஒரு துளியும் பின்வாங்காது என்பதை மாத்திரம் நான் இங்கே தெரிவித்துக்கொண்டு, சட்டம், ஒழுங்கு, அமைதியைப் பாதுகாக்கின்ற அந்த முயற்சிக்கு, இங்கேயுள்ள அனைத்து கட்சித் தலைவர்களும், உறுப்பினர்களும் ஒத்துழைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு இந்த அளவில் அமைகிறேன்.

2. கவன ஈர்ப்பு.

(அ) அரக்கோணம் காந்தி சாலை மார்க்கெட் அருகே ஏற்பட்ட தீ விபத்து.

திரு. வி. கே. இராகு: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, “அரக்கோணம் காந்தி சாலை மார்க்கெட்டு அருகாமையில் 8—4—1989 அன்று ஏற்பட்ட பெரிய தீ விபத்தினால் சுமார் 10 லட்சம் மதிப்புள்ள லாரி ஷெட்டுகள், மூங்கில் தொட்டிகள், டீக் கடைகள் ஆகியவைகள் சேதம் அடைந்துவிட்டன. இந்த விபத்தினால் பாதிக்கப்பட்ட ஏழைகளுக்கு உடனடி நடவடிக்கை எடுத்து நிவாரணம் அளிக்கவேண்டிய அவசியம் குறித்த” அவசரப் பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நிகழ்வினை மாண்புமிகு வருவாய்த் துறை அமைச்சரின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. நாஞ்சில் கி. மனோகரன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, வடாற்காடு மாவட்டம், அரக்கோணம் வட்டம் மற்றும் நகரம், காந்தி சாலை மார்க்கெட்டு அருகில் 8—4—1989 அன்று சுமார் பிற்பகல் 2-30 மணியளவில் ஏற்பட்ட தீ விபத்தினால் பல தரப்பட்ட தொழிலைச் சார்ந்த 24 கடைகள் சேதம் அடைந்தன. திருவள்ளூர், இராணிப்பேட்டை,